

زنان، موتور محرک اعتراضات و قیام در ایران

ژانویه ۲۰۱۸

گزارش ماهانه
کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت ایران

زنان، موتور محرک اعتراضات و قیام در ایران

طی ماه گذشته ایران شاهد اعتراضات گسترده همه اقشار مردم بود. این قیام پرده از وضعیت لرزان رژیم برداشت و تاثیرات آن بر جامعه ای لبریز از نارضایتی همچنان ادامه دارد. ناظران معتقدند که شرایط هرگز به وضعیت قبل از قیام باز نخواهد گشت.

موج اعتراضات از روز ۷ دیماه در مشهد آغاز شد، به سرعت ظرف تنها چند روز به بیش از ۱۴۰ شهر در سراسر کشور گسترش یافت و به مدت دو هفته بی وقفه ادامه داشت. زنان در این اعتراضات نقش چشمگیر داشتند و رشادت بی نظیری از خود نشان دادند. آنها نه تنها در همه صحنه ها حضور داشتند، بلکه در بیشتر موارد نقش هدایت کننده و روحیه دهنده داشتند.

این حقیقت به روشنی توسط یک فرمانده سپاه تایید شد. رسول سنایی راد، معاون سیاسی سپاه پاسداران، در یک نماز جمعه در تهران گفت: «۸۰ درصد کسانی که دستگیر شدند زیر ۳۰ سال سن دارند و در این میان تعدادی هم خانم بازداشت شدند؛ در دهه ۶۰ هم آنهایی که اعتراضات خیابانی سازمان (مجاهدین) را رهبری می کردند، بیشتر خانم ها بودند و اکنون نیز حلقه اصلی تحریک و شروع خانم ها بودند. به عنوان مثال چهار نفر از این خانمها ایلام را به آشوب کشیدند.» (سایت حکومتی جهان نیوز - ۷ بهمن ۱۳۹۶)

رژیم ایران پاسخ این اعتراضات گسترده را مثل همیشه با سرکوب و دستگیریهای گسترده داد.

اعمال فشار بر زندانیان مقاوم زن

در ایام قیام، زنان زندانی سیاسی که به خاطر فعالیت های حقوق بشری خود از پیش پشت میله های زندان در حال گذران حبس بودند، تلاش کردند به هر شیوه ممکن حمایت و همبستگی خود را با مردم قیام کننده اعلام کنند. در میان این زندانیان مقاوم، آتنا دائمی و گلرخ ایرایی با انتشار پیام های انگیزاننده، دوشادوش معترضین اعلام حضور کردند.

آتنا دائمی نوشت: «اگر آزادی خواهی و حق خواهی شما جنایت تلقی می شود، من هم در کنار شما با افتخار یک جنایتکارم.» و ادامه داد: «این سرکوب ها و قتل ها، بهای آزادی است که باید پرداخته شود و می پردازیم!»

گلرخ ایرایی نیز جوانان را به تداوم حضور و ایستادگی و پرداخت بهای آزادی فراخواند و نوشت: «در این روزها آنچه مهم است تداوم حضور است و آگاهانه گام برداشتن و تاب آوردن رعب و وحشتی که ایجاد می کنند. پایان راه یقیناً دست یافتنی خواهد بود وقتی که بخواهیم و باور کنیم.»

پس از انتشار این پیامها، این دوزندانی شجاع در روز ۲۶ دی ۱۳۹۶ به دادسرای اوین احضار شدند. آتنا دائمی و گلرخ ایرایی اعلام داشتند که به دلیل عدم دریافت احضاریه کتبی و مشخص نبودن دلیل این احضار، از حضور در دادگاه خودداری می کنند.

احضارهای مشابه ۴ مرتبه تکرار شد و این زندانیان شجاع هر بار از تن دادن به بازجویی غیر قانونی خودداری کردند. تا اینکه روز چهارشنبه ۴ بهمن ماه ۹۶، آنها با یک پرونده جدید برای بازجویی به بند ۲-الف سپاه برده شدند. آتنا دائمی و گلرخ ایرایی مجدداً دست به مقاومت زده و از بازجویی پس دادن خودداری نمودند. ماموران سپاه دست به ضرب و شتم این دو زن زندانی زده و آنها را به صورت غیر قانونی به زندان قرچک ورامین منتقل نمودند.

زندان قرچک ورامین محل نگهداری زندانیان عادی و خطرناک است که شرایط زیستی وحشتناکی دارد و اصل تفکیک جرائم نیز در آن رعایت نمی شود. زندانیان سیاسی به منظور تنبیه و شکنجه روانی و فیزیکی به آنجا برده می شوند.

پس از این اقدامات غیر قانونی سپاه، اعتراضاتی در حمایت از این دو زندانی مقاوم شکل گرفت.

خانواده زندانی سیاسی آتنا دائمی در اعتراض به ضرب و شتم و انتقال آنها به زندان قرچک ورامین نامه ای به خانم عاصمه جهانگیر، گزارشگر ویژه حقوق بشر سازمان ملل در مورد ایران نوشتند. و از او خواستند برای آزادی این زندانیان تلاش کند.

همچنین زندانیان سیاسی آرش صادقی، همسر گلرخ و سهیل عربی در اعتراض به این عمل وحشیانه و غیر قانونی در حمایت از گلرخ و آتنا دست به اعتصاب غذا زدند.

دستگیری های گسترده و شکنجه و اعمال فشار علیه زنان معترض

نیروهای سرکوبگر در جریان قیام از هیچ عمل وحشیانه و غیر انسانی فروگذار نکردند. روز شنبه ۳۰ دی ماه ۹۶ ماموران نیروی انتظامی در رباط کریم یکی از زنان معترض مالباخته را با خودرو زیر گرفتند.

روز ۲۵ دی ۱۳۹۶، نیروهای امنیتی مادر یک فعال دانشجویی در تبریز را به گروگان گرفته اند تا او خود را معرفی کند در حالی که این دانشجو در ترکیه به سر می برد و مادر وی از بیماری قلبی رنج می برد .

در جریان قیام سراسری ایران نیروهای سرکوبگر دست به دستگیری های گسترده زدند که صدها تن از زنان بودند.

دهها دختر دانشجو در میان بازداشت شدگان هستند. دستگیری توران مهربان، لیلا حسین زاده، فائزه عبدی پور، یاسمین محبوبی، سها

مرتضایی، نگین آرامش، ندا احمدی و سپیده فرهان تا به حال توسط کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت تأیید و گزارش شده است که

در این میان فائزه عبدی پور، لیلا حسین زاده و توران مهربان بر اثر اعتراض و روشنگری خانواده ها و دوستانشان آزاد شدند.

رسانه های حکومتی در ایران در خبرهای پراکنده دستگیری دست کم ۲۱ زن را طی ۹ روز قیام تأیید کردند.

به گفته رئیس پلیس شهرستان رباط کریم، ۶ زن که ۳ تن از آنها نقش تعیین کننده در اعتراضات داشتند در شهر پرنده، ۱۴ زن در اراک و یک زن در ساوه کسانی هستند که دستگیری آنها توسط رسانه های حکومتی اعلام شده است. آمار واقعی طبعاً خیلی بیش از این است.

دستگیری های پس از روزهای تظاهرات نیز تا کنون ادامه دارد. حداقل ۷ زن در سقز، ۷ زن کرد در شهرهای ارومیه، کرمانشاه و ایلام و ۲ زن در مشهد در میان بازداشت شدگان روزهای بعد از قیام هستند. گزارشات حاکی از آن است که تعداد نامعلومی از بازداشت شدگان در بازداشتگاه های مخفی یا در بازداشتگاه اداره اطلاعات و سپاه زیر بازجویی می باشند.

بنا بر گزارشات منابع شورای ملی مقاومت در داخل ایران، دست کم ۴۰۰ زن جزو دستگیر شدگان تظاهرات اخیر در شهر ایذه می باشند. در برخی موارد کل افراد یک خانواده زندانی شده اند. اکثر زنان دستگیر شده در این شهر در یک اردوگاه ترک اعتیاد نگهداری می شوند و روزها بدون آب و غذا سپری کرده اند.

از سوی دیگر در تهران، پیگیری های خانواده یکی از زنان دستگیر شده، سپیده فرهان (فرح آبادی) برای آزادی وی به جایی نرسیده و به آن ها گفته شده که دخترشان فعلاً آزاد نخواهد شد. او همچنین از حق اولیه داشتن وکیل و ملاقات با خانواده محروم است. حداقل ۱۲ تن از تظاهر کنندگان دستگیر شده تا کنون در زندانها به قتل رسیده اند.

مریم رجوی در کمپین گسترده بین المللی از همه دولت های دمکراتیک خواستار اعمال فشار برای آزادی همه زندانیان دستگیر شده در قیام به خصوص زنان زندانی شد که در زیر شکنجه و در خطر اعدام قرار دارند. کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت نیز در فراخوانهای متعددی کمپین هایی را برای آزادی زندانی سیاسی زن و دستگیر شدگان قیام پیش برده است که در این رابطه به حمایت همه زنان آزاده در سراسر جهان نیازمند است.